

Syn Mieczysława i Kamilli z von Walcherów urodził się 5 sierpnia 1897 we Lwowie w środowisku inteligencji urzędniczej; ojciec był urzędnikiem pocztowym w randze kontrolera.

W rodzinnym mieście kończy 4-klasową szkołę powszechną oraz sześć klas 4 Cesarsko-Królewskiego Gimnazjum - o profilu klasycznym. Podczas I wojny światowej w 1915 zostaje wywieziony do Rosji /Odessa, Woroneż, Syberia/, gdzie pracuje zarobkowo i społecznie. Z końcem 1917 zapisuje się do polskiego gimnazjum filologicznego w Kijowie, a w kwietniu 1919 uzyskuje maturę z odznaczeniem. Natychmiast przedziera się przez front i udaje się do Wilna. Po otwarciu Uniwersytetu Stefana Batorego w październiku 1919 zapisuje się na wydział humanistyczny studiując równocześnie filologię klasyczną i polską. W l. 1921-1924 pełni obowiązki asystenta w katedrze filologii klasycznej u prof. J. Oki. Wybitnie aktywny w Bratniej Pomocy studentów USB pracuje dla niej przez cały czas studiów, a w 1919/1920 jest prezesem Zarządu. W 1920 jako student-ochotnik ściąga się do 4 Pułku Strzelców Podhalańskich i w jego szeregach broni ojczyznę przed bolszewickim najeźdźcą. Ranny w bitwie warszawskiej zostaje przesunięty do rezerwy w stopniu kaprała.

9/10 Uzyskawszy w 1924 absolutorium na dalsze studia udaje się do Francji, ale warunki materialne zmuszają go - mimo prób pracy zarobkowej w Paryżu i Algierze - do powrotu do Wilna. Tu od r. szkol. 1925/26 rozpoczyna działalność pedagogiczną, wykładając w szkołach średnich łacinę, grekę, język polski oraz historię starożytną. Uczy bez przerwy do 31 sierpnia 1941, tj. do czasu zamknięcia polskich szkół średnich przez niemieckiego okupanta, w wileńskich państwowych gimnazjach im. Elizy Orzeszkowej, Adama Mickiewicza, króla Zygmunta Augusta, Prawosławnym Seminarium Duchownym oraz w gimn. im. św. Kazimierza w Nowej Wilejce.

W 1929 ukazuje się w Wilnie tomik jego poezji Liryki, wydany własnym nakładem.

Przez cały czas niemieckiej okupacji, od 1 września 1941 do 30 czerwca 1944 pracuje w Zorganizowanych Kompletach Tajnego Nauczania w Wilnie w Ośrodku kierowanym przez Jana Żelskiego, ostatniego dyrektora Gimn. im. Króla Zygmunta Augusta, ucząc języka polskiego, łacińskiego i niemieckiego zarówno w samym Wilnie jak i Nowej Wilejce. Równocześnie pracuje na utrzymanie rodziny w tartaku "Liepa" jako sekretarz i tłumacz.

Latem 1944 sowiecki okupant powołał go na stanowisko dyrektora gimnazjum w Nowej Wilejce, ale już 15 grudnia tegoż roku NKWD aresztowało B. pod zarzutem wrogości wobec komunizmu oraz spiskowania przeciwko "władzy ludowej". W wileńskim więzieniu przebywa 3 miesiące, a po wyroku zostaje wywieziony do obozu przymusowej pracy koło Saratowa /łagier NKWD nr 1/. Ze względu na zły stan zdrowia 1 września 1945 zostaje zwolniony z "łagru", a następnie uzyskuje zgodę na repatriację.

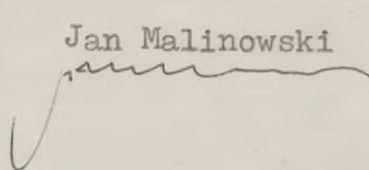
W listopadzie przyjeżdża do Bydgoszczy, a w sierpniu 1946 przenosi się do Gdańska, gdzie wznawia pracę pedagogiczną w tamtejszym Technikum Budowlanym.

W 1951 wraca już na stałe do Bydgoszczy i tu do końca życia pracuje jako nauczyciel w: Państwowej Szkole dla Instruktorów Teatru Ochotniczego, Liceum Kulturalno-Oświatowym, Państwowym Liceum Muzycznym, Technikum Mechaniczno-Elektrycznym Zaocznym, a także w szkolnictwie dla pracujących: Liceum Ogólnokształcącym nr 2 dla Pracujących oraz Liceum Ogólnokształcącym Wojskowym. W okresie tym uczy języka polskiego i rosyjskiego oraz dramaturgii. Poza tym pełni obowiązki lektora j.rosyjskiego w Instytucie Doskonalenia Kadr Lekarskich, gdzie też przeprowadza specjalistyczne egzaminy z innych języków obcych /angielski, francuski, niemiecki/.

Jego pracy zawodowej towarzyszy naukowa, której owocem staje się dysertacja doktorska Teoria układów części mowy, myśli i zjawisk. Przewód doktorski przerwała nagła śmierć 27 grudnia 1969. Władysław Maria Burczyk pochowany został w Bydgoszczy na Cmentarzu Nowofarnym.

Z tytułu owocnej pracy społecznej i pedagogicznej w 1938 odznaczono go brązowym medalem, a w 1968 honorową odznaką "Bydgoszcz - Zasłużonemu Obywatelowi".
Jan Malinowski, Władysław Burczyk /1897-1969/, [w:] 25-lecie Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 1973

Jan Malinowski

] 6A